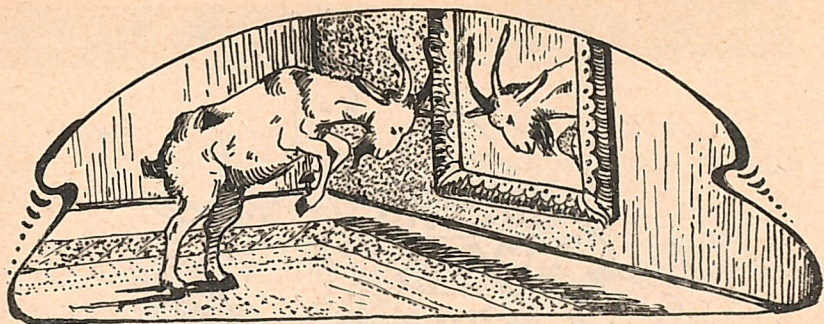

НЕ ПОСЛУШАЛА

Като се запролѣти, госпожа Среброва отиде съ шестгодишната си дъщеря и съ слугинята си на село. Тамъ имаха много имотъ и една хубава кжща. Дър-
жаха и голѣмо стадо кози и овци.

Една сутринъ госпожата каза на слугинята:

— Азъ ще отида въ черкова. Ако ти излѣзешъ на улицата за вода или отидешъ въ градината, да заключишъ входната врата на кжщата, защото може да влѣзе нѣкой въ кжщи и да направи голѣма пакостъ.

Слугинята разтреби и почисти стайтъ и се приготи да отиде за вода. Преди да излѣзе, тя погледна презъ прозореца и си каза:

— По улицата не се вижда никакъвъ човѣкъ. Чудно е, отъ какво се бои моята госпожа!

И тя излѣзе, като остави не само входната, но и всички други врати на кжщата отворени.

На кладенеца намѣри едно момиче, съ което дълго си поприказва.

Въ това време голѣмиятъ брадатъ пърчъ се отдѣли отъ стадото, излѣзе изъ кошарата и почна да шета изъ двора. Той видѣ отворената врата, изкачи се по стълбата и се озова въ хубаво наредената гостна стая. Тамъ имаше голѣмо огледало, позлатената рамка на което се опираше почти до пода.

Пърчътъ, щомъ стигна до огледалото, видѣ въ него другъ — сжщо тѣй голѣмъ и брадатъ пърчъ, тропна му заканително съ предния си кракъ и се изтжпи да се бори. Другиятъ направи сжщото.

Нашиятъ козелъ се изтегли още по-назадъ, затича се и съ всичка сила удари противника си, който